

Jézus Urunk tanítása

2019. június 7.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon, akik elzarándokoltatok e helyre, éreztétek szívetekben a hívást, amelyet megadtam számotokra.

Köszöntöm mindazokat is, akik ma nem voltak jelen, de lélekkel, imáikkal megpróbálták egyek lenni veletek e mai fájdalom, szenvedés Golgotáján.

A mai nap a tanításom, amely felétek szólt, ez nem kimondottan a mai ünnep ajándékát nyújtotta számotokra, és a holnapban, hanem ennek a hónapnak egy kicsivel később jelentkező tanítását, ami az Atya-, a Fiú- és a Szentlélekről szólt felétek, amely – így, mondani szoktátok, hogy Három Személy, mégis Egy. Az Atya, kinek gyermekei vagytok; a Fiú, kinek testvérei vagytok; a Szentlélek, amely reátok áradhat, működhet rajtatok és bennetek, hogy a kegyelem megerősítsen a mindennapokban.¹ Hisz azt mondtam tanítványaimnak is a búcsúbeszédében:

– Még sok mindent szerettem volna elmondani nektek, de nem vagytok hozzája elég erősek.

Mert ők még ekkor a búcsúbeszéden voltak megütközve, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok elhagyom őket. Pedig elmondtam, hogy Nekem el kell menni az Atyához, hisz onnan jöttem, és majd az Atya elküldi a Vigasztalót, vagy itt, a mai tanításban, az Igazság Lelkét, hogy áradjon reátok, mert az Igazság Lelke, az fogja elmondani, amit hallott, kapott, hallott, és a jövődölést hirdeti, amely az Enyém, és Belőlem fakadt.

Én, az Isteni Második Személy, megadtam nektek e kegyelmet az ajándékában, hogy áradjon reátok is az Igazság Lelke, és világosítson meg benneteket mindabban és mindahhoz, amire szükségetek van. Mert az Atya, a Fiú és a Szentlélek, ahogy a ti nyelveteken mondjátok, a Szentháromság, de mégis három személyből áll. A három személy az eggyé válást mutatja, mert Atya, aki az életet adja, akinek gyermekei vagyunk; a Fiú, „aki elfogadott bennünket testvéreinek, és követhessük Őt, és kérhetjük Őt a segítségnyújtásban, a felajánlásban, a kérésben és a fohászbán”; a Szentlélek, amely pedig felétek árad, hogy betölthesse szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és megerősíthessen a mindennapokban, a mindennapokhoz, amely a küldetés szeretetében van jelen a felismerésben. És akkor megtapasztalod, hogyan van jelen a Szentháromság az Egy Istenben, a kegyelem szeretete által a mindennapban. És akkor hallgattok az Igazság Lelkére, amelyet elküldött az Atya, mert ami az

---

¹ Ezen a napon a Golgota előtti első ajándék-tanítás a következő volt: *A Lélek, mint Vigasztaló és tanító* (Jn 16,5–15).

Atyáé, az az Enyém is, hisz ezt mondtam: Az Enyimét adtam, mert megdicsőítve felétek árad, és felismeritek akkor mindazt az Igazság Lelkében, amely nektek szól, és hallotok, és a jövendölést hirdeti nektek, mert Én adtam az Enyémből felétek és nektek.

Majd volt egy másik tanítás is a mai napon², amely egy példabeszédet adott számotokra, hisz a példabeszédben, ugye, elmondtam tanítványaimnak, és elmondom ma a jelenlévőknek is, hogy van egy ember, akinek száz juha van. Kint van a mezőn, és észreveszi, hogy egy juh elveszett, eltévelyedett – mindegy, hogy mely szót használod. De ekkor Én ott hagyom-e a kilencvenkilencet? Igen, és elindulok azért az egyért, mert az is fontos. Megkeresem, s mikor megtaláltam, vállamra veszem, és haza sietek vele, és összehívom barátaimat, testvéreimet, szomszédaimat, hogy örüljenek Velem, mert elveszett a juhom, de mégis meglett.

És higgyétek el, ilyen öröm lesz a Mennyek Országában is, amikor egy bűnös megtérésében elfoglalhassa a helyet.

És jelen lesz a kilencvenkilenc az igazakban, akiknek pedig már akkor nincs szükség a megtérésben.

Sokan és sokan ilyenkor azt mondják: „Hogy, hogy annak az egynek így lehet örülni?”

Én, Jézus Krisztus Uratok valamikor a kezdetekben azt mondtam számotokra, mikor azt mondtátok: „Miért kell ez a fájdalom, szenvedés Golgota e helyen?”

És emlékezzetek, mit mondtam: Ha egy testvért megérint, ha egy testvér elgondolkodik, önmagába néz, változtat az életvitelén, és elindul a küldetés követésében, hogy megtalálhassa a helyét, hogy hova szeretne tartozni, akkor már nem volt hiábavaló a szenvedés.

Pedig csak egy testvérről mondtam el ezt a sok mindent.

És ha netán több, aki felismerte az érintésemet, felismerte hívásomat, felismerte kérésemet, és elindul az igaz úton, hogy ő is megtalálja mindazt, ami fontos számára.

Hisz ehhez a tanításhoz azt is elmondhatom, nem teljesen pont ehhez kötődik, mert közte vannak még tanítások, de amikor azt mondom számotokra, hogy éljétek békében és szeretetben, ismerjétek fel egymást, és örüljétek mindannak a kegyelemnek, amely nektek adatik, és engedjétek, hogy működjön rajtatok és bennetek, és ne dobjátok el a kegyelmeiteket a sertéseknek. Vagy mondhatjuk egy másik tanításban: Ne dobjátok el kincseiteket a disznók elé, mert nehogy a nagy igyekezetében fellökjön, és felfaljon.³

Tehát el kell gondolkodni, hogy a kegyelem hogy van jelen, hogyan működik rajtatok, bennetek, hogyan vezet a mindennapi életben, és akkor érzed azt, hogy: „Valóban, ha én a kilencvenkilenchez tartozom, boldog vagyok, mert nekem akkor már nincs szükség az igaz megtérésében. De örülök annak az

---

² Ezen a napon a Golgota előtti második ajándék-tanítás a következő volt: *Példabeszéd az elveszett bárányról és az elveszett drachmáról* (Lk 15,1–10).

³ Mt 7,6

egynek, akit megtaláltunk, akit vállunkra vettünk, akit örömmel haza vittünk, és kértük a többieket, hogy örüljenek velünk, mert elveszett, és mégis meglett.”

Milyen öröm ez a kegyelemben!

De ezt a tanítást hosszabban is lehet mondani, mert itt most csak a juhról beszéltünk. De akkor is, mikor a szegény asszony elveszti a drachmáját, mit csinál? Kisepri házát, minden szegletét, hogy megtalálja. És mikor meglett, mit tett? Összehívta barátnőit, szomszédait, hogy örüljenek vele, mert meglett az elveszett drachmája.

Fontos, hogy érezzük a mondanivalóját e jelenlét-kegyelemnek a szeretetben, mert így tudunk egyek lenni a mindennapokban, és így ismerhetjük fel az első rész tanításában, hogy „mi az Isteni Második Személy gyermekei vagyunk, aki megadja számunkra a meghívást a felismeréshez, az elfogadáshoz, a küldetéshez és a követéshez a mindennapok szeretetének jelenlétében”.

Most e mai tanítás által, amely megmutatja, hogy ennek a hónapnak, majd, ha ezeket a tanításokat halljátok, akkor úgy fületekben cseng, szívetekkel érzitek, hogy ezt milyen könnyű megérteni, felismerni és elfogadni, és megengedni, hogy működhessen rajtatok és bennetek, hogy érezzétek a fontossági sorrendet a kegyelemhez és a szeretethez.

De most visszatérjünk pedig e mai naphoz a kezdetben és a holnapi naphoz.

Ugye, ma ismételten ünnepet ültök, és holnap, holnapután. Ilyenkor azt szoktátok mondani: „Megnyissuk szívünket, lelkünket, hogy készen állhassunk e csodálatos kegyelemhez.” Az a kegyelem, amely a mai nap is felétek és reátok árad, hogy töltsé be szíveteket, lelketeket, hogy működhessen rajtatok és bennetek.

Ennek reményében most e ünnep alkalmával azt kérem tőletek, testvéreim, hogy fogjátok össze kezeiteket a láncban, és várjátok a kegyelem ajándékát.

A kegyelem ajándékában megnyitott szívvel és lélekkel felkészülve, hogy fejetek felett megjelenhessen a fénylő tűzcsóva, ahogy mondani szoktátok, a lángnyelvben. És ez a melegség a fénylő tűzcsóva lángnyelvében minden testvérem felett jelenjen meg, és induljon el a testvérekre, akiknek nyitott szíve van a felkészülésében, hogy elfogadhassa.

Eljött számotokra ma ez a csodálatos ünnep, amely fontos az életetekben, hisz a mai nap ajándékkul kapjátok a Szentlélek kegyelmét, ajándékát, amely a lángnyelvekben ábrázolva tanítványaim felett.

Ma ezek a lángnyelvek a tűzcsóvában jelenjenek meg minden nyitott szívű testvérem felett, hogy érezd a melegséget és a kegyelmet.

Érezd, hogy ez a melegség átölel, és működik rajtad és benned, hogy erőt meríthessél akkor, amikor elesett, bánatos, szomorú vagy beteg vagy.

Érezd akkor is, amikor szükséged van a felismeréshez, az elfogadáshoz, a küldetéshez és a követésedhez, hogy megmaradhassál hű testvérnek a kegyelemben. Hisz tanítványaim, mikor megkapták ezt a csodálatos kegyelmi kiáradást a Szentlélek Igaz Lélekkel, akkor ők nyelveken szólaltak meg. A nyelvek

adományában már ti is részesültetek e helyen. Most örüljétek a melegségnek, a fénynek és a kegyelemnek, amely átölel benneteket.

És akkor halkán, pianóban, egyetlen egy versszakot kérek tőletek, amihez most nem fog kellene semmilyen könyv, mert tudjátok. Most nem a „Szállj szívünkbe, Nagy Isten”-t kérem tőletek, hanem a „Jöjj, Szentlélek, Úristen”-t.⁴

Tudom, hogy szebb az ének akkor, mikor kiadjátok önmagatokból, de mivel jelen van a család, velük tisztelettel kell lenni egy kicsit a gyermekekben. Így majd kint a Szeretet házában énekelitek boldogan, örömmel, szeretettel a többi.

A Szentlélek kegyelme öleljen át, melegítsen, erősítsen, és vezessen benneteket a meghívás küldetésében a mindennapi élet-útpályátokon.

És most fogadjátok áldásomat e Szentlélek működése által kiválasztott Mária testvérem...

Átadom nektek a Szentlélek kegyelme működésével áldásomat, hogy töltsétek be szíveteket, lelketeket, és működjön rajtatok és bennetek, hogy érezzétek a kegyelmeiket.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme e ünnep ajándékként ma felétek áradt, ha megnyitottad, testvérem, szívedet, lelkedet, befogadtad e melegséget, hogy erősítsen, óvjon, védelmezzen a mindennapokban. Hisz, ahogy mondani szoktam, nem tudjátok, néha mi vár rátok, de van, mibe belekapaszkodni, és van, milyen erőt elfogadni, és emlékezni rá, hogy működhessen rajtatok és bennetek e kegyelemmel.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

---

⁴ Jézus Urunk kérésére a jelenlévők elénekelik a kért ének első versszakát (*Hozsanna*, 259. ének).